

סו:

עין משפט
נר מצוה

כא א מ"י פ"ח תה"ל בטרם
הלכה ו:
כב ב מ"י פ"ג תה"ל תפסד
הלכה כה:
כג ג פ"ר נ"ח ב"מ פ"ח
תה"ל תרומות הלכה יא:
ד [נושעים י"ד ט"ז] שלם
ספ"ר סא):

תורה אור השלם

1. ואיש בא מבבל שלשה
 וָבָא לְאִישׁ אֲלֵמֹלֶחֶת לֵחֵם
 בְּכֹרֶם שְׂעִירִים עָשִׂים
 וְכֹרֶם בַּעֲקֻלָּתוֹ
 וַיֵּאמֶר יָחֵץ לָעַם וַיֹּאבְדוּ:
 כִּלְמִית ב' כז
 2. לָקַח נִרְדָּה דְרִים עַד
 הַבֶּקֶר נִתְחַלְשֵׁל בְּאֲדָרִים:
 מִשְׁל' ז' יח
 3. כִּנָּה בְּרִנְיָם נִקְלָשָׁה אִם
 אֲבָרָה וְסִידָה וְנָעִי:
 אִיּוֹב לט יז
 4. וְאֲמַר אֱלִי מִלֵּךְ הָאָרֶץ
 עַל מַה הִכִּיתָ אֶת אֲנָשֶׁיךָ וְהָ
 שְׁלֹשׁ רִבְלִים וְהָאֵת אֲבִי
 וַיֵּאמֶר לִשְׁעָן ב' יח הַדָּרָךְ
 כְּמֹדֶרֶת כז יט

מוסף רש"י

נרשא עולה ונתחטא.
ספק אמר הקב"ה ויז בראחי
כנפים משוככות ללחמו עוף
בר יוכני שיש לה כח כל כך
מששאלה בינה גדולה מאד
ותגביה למעלה ומורידה
נחת בקינה, נחטטא לשון
ידידה, וחברו נחטטא (ומעט)
י"ע. כן המתחטטא לפני אביו
(בבביות ב:).

שיטה מקובצת

[illegible][illegible]

דשה ואתה הקרב אליך גורם נושא
דוש בנחת מניחתה בקן שלה דכתיב
גרם מתחטא כמו שכתוב כמו כן
דחתן ציומא (דף נח:) התחיל מחטא

אין אור לשון קלי אלא
כיצד וכו') אין לשון ק
קליל הא כיצד אבוב
והיה מנוקב ככברה כד
בבולו איב קלוי גרש
קלוי אם גרש קלוי גרש
הענין כרמל ¹⁷ קד ומל
כא מבעל שלישה ויב
ביכורים ועשרים ל
בצקל"ונו ויאמר תן
לנו ואכלנו ונוה ה
באהבים גשא ונתן
באהבים ואומר ¹⁸ כנף
עולה ונתחטא ואומר
¹⁹ ויאמרה אהבה וימיה

וְכָרְמֶל כִּי מֵלֵא: וּבִמְעֻשֹׁתָיו: אָמַר רַב מִירוֹחַ הַקֹּדֶשׁ אֵינוֹ מוֹתֵר שְׁלֹשׁ סְאִין הֵלֵךְ נִפְדָּה וְנֹאכַל לְכָל אָדָם הַמְעֻשֹׁתוֹ ר' עֻקְיָא כִּי אָמְרוּ לוֹ פוֹדֶה מִיֵּד גִּזְנוּתָא ר' פִּיטְמוֹר מִן הַמְעֻשֹׁתוֹ הַקֹּדֶשׁ אֵינוֹ פוֹטֵר רַב כּוֹמִי וְעוֹד אֵיחִיבֵיהּ רַב כּוֹמִי כִּהְנָא ר' (בְּרַ מִתְתִּיהּ) וּבִמְעֻשֹׁתָיו לִפִּי שְׁלֹשׁ לְצוּרֶה לֵהֵן אֵלָא אֵלָא אֵלָא אֵלָא הוּא בְּפִי שֶׁל ר' עֻקְיָא אֵלָא ר' לְצוּרֶה לֵהֵן דְּמִירוֹחַ הַקֹּדֶשׁ פוֹטֵר מִחִיב הַתֵּם אֵלָא שֶׁ ר' לְצוּרֶה לֵהֵן אֵלָא פוֹטֵר מִירוֹחַ הָעוֹבֵר כִּי תוֹרֵמִין מִשָּׁל יִשְׂרָאֵל עוֹבְדֵי כּוֹכָבִים עַל שְׁמֵי כּוֹתִיִּים עַל שֶׁל כּוֹתִיִּים דְּבִרֵי ר"מ ור' יְהוּדָה תוֹרֵמִין מִשָּׁל יִשְׂרָאֵל עוֹבְדֵי כּוֹכָבִים עַל שְׁמֵי עוֹבְדֵי כּוֹכָבִים עַל שֶׁל עוֹבְדֵי כּוֹכָבִים עַל שֶׁל עוֹבְדֵי כּוֹכָבִים עוֹבְדֵי כּוֹכָבִים וְשֶׁל כִּי

לסבור נמי מירוח העובד כוכבים
ולא אחרייהו ולא מסתבר ליה
לזלזל מאד לדתו ליה ים קנין בע"כ
בפסטיה דיקון ולא דיקון עובד כוכב
ים אפילו סבידא להו ^ע אין קנין ע
מז סבר דגן ולא דגן עובד כוכבים
והו לא דיקון עובד כוכבים והוי מיש
לשבור דשטיין ביש קנין אליבא דר' יוסי
בין קנין דשמעין ליה לרבי מאיר ד
הוא דאין קנין לומר שדות משום שדה
של כל בנין תרביח במזן שלה שלט
הירושלמי משמע דרבי מאיר סבר אין
קנין ואמרין במת' דמתי' כרמי דלמנ
מיה דמפרש בקוף פ"ק דמסכת ע
דמשי לתרום (ד. תל.) כוכבים על
פ"ק דחולין (ד. תל.) גבי הלוקח ע"ן
במטהר יונו של כותי וא"ת ויהי

רבי ישמעאל פרק שישי מנחות

אין אור לשון קלי אלס דבר אחר. אס"ה הוא מהבהבין אותו ממש באור
זונו נקרא קלי: דבר קילי. בכלי מושת קלל: אלס דבר אחר נקרא
קלי כלומר על ידי דבר אחר: אבוב של קליות. מוכרי קליות: אס
אביב קלוי. אס עד שלל יסמן נעשה קלי אס דבר קלי דקראל אאביב קלי
או דבר קלי דלאחר טמינה נעשה קלי

דבר אחר (ב' 6) (א)
י אל א דבר ב (אחר)
ש ל ב קליות היה שם
שתהא האור שולמת
איני יודע אם אבי
וא אומר כאש הפסיק
וכן הוא אומר י איש
לאיש האלהים לחם
שעורים וכרמל
עם ואכלו בא ויצק
ואומר "נתעל"סה
אל נשמה תתנחם

והוא חטוי לשון הורדה דכתיב במספר
והוא דף (מח) המכיל מחטא ויורד
כר מלא. האי כר לשון ויכסמות
שיהא ב' הוה"ש של קליה מלא בגרעין
שיהא בגרעין מבושל כל זורכו:
מירות. הוא גמר מלאכה פוער:
אינו פוער. דלפי הכי חייב במעשר:
פוער מיד גובר. שאר מיני' הנזכרים
כיד גובר זורכו שפטור מן המעשר.
מדקאמרי ליה הכי מכלל דהוא מודה
במירוח הקדש בעלמא פוער. דאי
זאינו פוער מאי קאמרי ליה: האי
פוער. כלומר (הכ) כ' כיזי דהכא
פליגי הכי' (א) ס'נמין פליגי בפודה מיד
גובר: ר"ע מחייב. בקמח הנוטר
מעשרין של עומר קמחיי' לפי שלא
ניסנו. מעות הקדש אלף זכורן לכל
לעשרין אלף האחר לז' קדש הלכן
לז' מירוח הקדש הוא דהא לז'
ב' קדש. אלמא מירוח (א) פוער והכא
מסוס דלז' ניתנו מעות הוא: מירוח
הקדש פוער. כגון המקדש עמרס
ז' גדיש ומרחן גובר פטורין מן
המעשר לעולם דלמפרש לקמ' דגנן
ולז' דגין הקדש: ומשל עובד
כוכבים. כגון הלוקח חז' העובד
כוכבים דקסבר אין קנין לעובד
כוכבים בזהך ישראל להפקיע מיד
מעשר: ומשל כל על של כל וכו'.
כלומר מחזה שרצה יתנם על
זבדיו ואפילו משל עובדי כוכבים
וכותיים על של ישראל. אלמא
מירוח עובד כוכבים אינו פוער
והוא לז' שיהא חייבין: אבל לא
משל ישראל כו'. דקסבר רבי
שמעון מירוח העובד כוכבים פוער
על החיוב ומן החיוב על הפטור:
גלגול

ד'ן לפטור מירוח העובד כוכבים דלית לן לאוקומי לדרשא אחרימי
והשחא משכח חנני שפיר דר"מ על כרחין מחייב בתריווייהו מודשי
מ"י פטור מירוח העובד כוכבים משעמחא דפרישית ובהסיא דגוינן
מ"י סבר דגוינן ולא דיונן עובד כוכבים לא כל לשכח אלא דא דגוינן
ע"י אחר מיעוט אבל הויא דבטורות ליכא לממרח לא ויהא י"י מ"י
לגוי דליוו דר"מ ע"כ ס"ל דאין קנין ועוד י"י לשכח דע"כ לא מיתוקמא
מ"י כ"א י"י קנין בפ"ק דע"י (דף כ:) דתנן אין משכירין בתים ואין לר"ן
מ"י ח"א ב"י קניית קרקע ומלא דמופק להו ממשכיר פירוש דיש קנין
וזה עובד כוכבים מישאלא ומרחא דלי גלגל גרשות עובד כוכבים הוי
אין קנין בתים' דמנ"י פ"ה משכירין משל ישראל על כל העובד כוכבים
אין קנין לעובד כוכבים בא"י לפטורין מן המעשרות ר' יהודה ור"ש
בית א"י מ"י להבדק מוטב שיה מ"י הוא להבדק ממוכס:
י' עובדי כוכבים ועל של ישראל אשר משעמח דס"ל כותים גירי
ג'ין הכותים כלל אפרי ר' יוסי ור"י אלא משום דאין צריכה אבל
וסקוניה צברה התא דשבת (דף כ:) אליבא דרבי יוסי דלמך

מסורת הש"ס

(א) כִּי־יִשָּׁאֵר אֶחָדָם, (ב) וְיִשְׁתַּחֲוֶה לְעֵלִיל קֶדֶד: דְּיִהּ
מִשְׁמֹסֶן, (ג) שֶׁנֶּחֱסֵה קֶדֶד, (ד) לֵיל
מִדְּהֵינָא, (ה) מִלְּמִי שִׁיָּה שְׁמֵנֵה
ט, (ו) וְיִקְרָא (ז) וְיִי גִי שְׁמֵנֵה
י, (ח) וְלִמְעֵלֵה וְיִי חֲסִידוֹ
פִּי דִּי שְׁמֵנָה מִלְּמִי, (ח) לֵיל
הַיּוֹם, זִיָּה, (ט) וְהַנְּחִיחֵם
דְּשִׁיָּה, (י) זִיָּה מִיָּה, (י) זִיָּה
(ל) וְקָדֵם, (יא) כִּי־נִשְׁמֵנֵה
(י) פִּי־דְשִׁיָּה, (יב) כִּי־נִשְׁמֵנֵה, (יג)
(ט) לֵיל יָם קִיָּין, (יד) כִּי־נִשְׁמֵנֵה
הַיּוֹם הַזֶּה,

הנהגות הב"ח

(א) נב' אין איר לשון קלי אלס
דער אחר הא ס'עז ארוב על
קליזם כנ"ל וס'יבס הא ס'עז
וכ' אין לשון קלי אלס דער
אחר קליזם נמתק: (ב) דש"י
ד"ה לפי יכר אלמא מידום
הקדש פוטט:

רבינו גרשום

אין לשון קלי אלא דבר קליל
כלומר לא כבד קלי באש
כאשר קלי באש ע"י קלל של
נחשת היינו אבוד. לישוא
אחרינו אין אור לשון קלי
[אבל] פירושו של שנקרא
נחש (ל) קלי כדס שנסתן
בריתים נחש לאחר שנסתן
נחש גם הפסק הענין
גביש קלי באש: וזהו
היה שהיה נחש: ותנשא
ככן שמחטאט על אביו:
כד תנש היינו בר יוכני
שקדוה להטיל ביצה אור
וזרק לארץ אלא שוא

[illegible]

(ה) נראה ד"ל איני יודע אם
אביב קל"י קודם שנטחן ברח"ס
או גרש לאחר שנטחן. ב"ש
הספיק וכו'.